

Smartnewz AR 2019/638

Betaling openstaande facturen naar rato verrichte werkzaamheden bouwbedrijf

Hof 's-Hertogenbosch, 5 februari 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:388 [↗](#) - Op SmartNewz sinds: 6 februari 2019

In het arrest van het hof 's-Hertogenbosch in het geschil tussen Stichting Wonen Limburg (hierna: "SWL") en de curator van failliete vennootschappen Nieuwe Borg ontwikkeling B.V. en Nieuwe Borg Real Estate Development B.V. (hierna gezamenlijk: "NBO") kwam het volgende aan de orde. SWL heeft in mei 2012 een koop- en aannemingsovereenkomst gesloten met NBO. NBO heeft daarbij bouwgrond verkocht aan SWL waarop NBO een appartementencomplex moest realiseren. De betaling van de aankoopsom geschiedt in termijnen. Nadat de bouw feitelijk is gestart in oktober 2012, heeft SWL de facturen over de drie laatste maanden van 2013 aan NBO, onbetaald gelaten. Daarbij stelt SWL zich op het standpunt dat zij mag opschorten omdat zij de vrees heeft dat NBO niet deugdelijk of niet tijdig presteert (de onzekerheidsexceptie, ex [artikel 6:263 BW](#)). NBO schort op haar beurt de werkzaamheden weer op tot dat de openstaande bedragen zijn betaald. NBO is in februari 2014 failliet verklaard en de curator vordert, in eerste aanleg, betaling van de laatste termijnen door SWL, te weten ongeveer 2,6 miljoen euro. Deze vordering is door de rechtbank grotendeels toegewezen.

In hoger beroep vordert SWL tot het alsnog afwijzen van de vorderingen van de curator, alsmede SWL toe te staan dat zij de betaling van de vorderingen opschort of verreken.

SWL stelt dat de termijnfacturen, waarvan de curator in dit geding betaling vordert, nog niet opeisbaar waren, omdat op grond van de (geldende) inkoopvoorwaarden de betaling niet eerder verschuldigd is dan na volledige en correct uitvoering van de overeenkomst door NBO. Van volledige en correcte uitvoering door NBO was echter geen sprake, nu de bouw van het appartementencomplex niet tijdig was uitgevoerd. De curator verweert zich door te stellen dat tussen partijen is overeengekomen dat de aanneemsom naar rato van de voortgang van de werkzaamheden in rekening zou worden gebracht.

Het hof geeft aan dat de overeenkomst moet worden uitgelegd door toepassing van de Haviltex-maatstaf. Het hof concludeert dat de betekenis die partijen redelijkerwijs hebben mogen toekennen aan de overeenkomst en de van toepassing verklaarde inkoopvoorwaarden, de volgende is; elke termijn die volgens het termijnschema wordt gefactureerd, moet binnen 30 dagen na ontvangst van de factuur worden betaald. De inkoopvoorwaarden bepalen dat dat betaling niet eerder verschuldigd is dan na volledige en correcte uitvoering van de overeenkomst. Echter, deze voorwaarden zijn geschreven voor in beginsel alle overeenkomsten van SWL. In de koop-/aannemingsovereenkomst zelf is een specifieke bepaling opgenomen dat dat de aanneemsom wordt verdeeld naar rato van de voortgang van de bouwwerkzaamheden, conform het termijnschema.

Het hof geeft aan dat de facturen dus opeisbaar zijn en op grond van de overeenkomst binnen 30 dagen moesten worden betaald. SWL was na het verstrijken van die fatale termijn dus van rechtswege in verzuim en had dus niet mogen opschorten. Het hof wijst de vorderingen van de curator toe. SWL is gehouden de openstaande bedragen te betalen.

S.C.H.M. Leijten - Van Iersel Luchtman. Deze samenvatting is tot stand gekomen met medewerking van S.J.J. Janssen, student-stagiair bij Van Iersel Luchtman Advocaten.

WETINGANG

Burgerlijk Wetboek Boek 6 artikel 263 [AV](#), [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

aanneming van werk, onzekerheidsexceptie, oplevering, opschorting